

MINISTERSTVO VNÚTRA SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Kancelária ministra vnútra SR

odbor legislatívy verejnej správy

Pribinova 2, 812 72 Bratislava

OKRESNÝ ÚRAD TREŇČÍN	
Dňa	18. JÚN 2014
Ev. č.	K 14-11305-2
Prílohy	Kv

Okresný úrad Trenčín
odbor výstavby a bytovej politiky
Hviezdoslavova 3
911 01 Trenčín

Váš list číslo/zo dňa
OU-TN-OVBP2-
2014/011305-1/Km

Naše číslo
KM-OLVS-115/2014

Vybavuje/linka
JUDr. Mogelská/2461

Bratislava
13. jún 2014

Vec

**Podnet na vydanie stanovísk Konzultačného zboru Ministerstva vnútra Slovenskej republiky pre aplikáciu správneho poriadku
– odpoveď**

Konzultačný zbor pre aplikáciu správneho poriadku na svojom zasadnutí 12. júna 2014 prerokoval Váš podnet a uzniesol sa, že k otázkam uvedeným vo Vašom liste nebude vypracúvať stanoviská. Schválil však tieto odpovede:

I.

Rozhodovanie o tom, že právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutá, nie je predbežnou otázkou. Takáto osoba je účastníkom konania zo zákona (§ 14 ods. 1) a správny orgán je povinný s ňou zaobchádzať ako s účastníkom konania až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o tom, že nie je účastníkom správneho konania. Rozhodovanie o vylúčení takejto osoby z konania je samostatným správnym konaním, správny orgán teda oznámi začatie takehoto konania, avšak neprerušuje správne konanie a tak správne konanie o vylúčení účastníka konania nemá vplyv na priebeh a lehotu správneho konania. V prílohe Vám zasielame stanovisko k postupu správneho orgánu voči týmto osobám, ktoré v r. 1978 vydal stanovisko Konzultačný zbor MV ČSR.

II.

Vyjadrenia a návrhy na doplnenie podkladov rozhodnutia podľa § 33 ods. 2 sú podkladmi pre rozhodnutie podľa § 32 ods. 2. Správny poriadok neupravuje lehotu, dokiaľ možno doplniť odvolanie, preto účastník konania tak môže urobiť aj po uplynutí lehoty na odvolanie. Pre správny orgán je teda dôležitý obsah vyjadrenia účastníka konania, a nie to, že uplynula lehota na odvolanie. Správny orgán však rozhoduje o tom, či obsah doplnku bude brať do úvahy pri svojom rozhodovaní o veci, keďže dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy.

III.

Po zrušení rozhodnutia v mimo odvolacom konaní je vec v štádiu neskončeného konania a ak sa v tomto čase zmení právny stav a skutkové okolnosti, správny orgán ich musí brať do úvahy, pretože nastali pred vydaním nového rozhodnutia vo veci.

Telefón
xx421-2-4333 7108
xx421-2-4859 2451

Fax
xx421-2-4333 3931

E-mail
slv.olvs@mvsr.vs.sk

Internet
www.civil.gov.sk

IČO
151 866

IV.

Upovedomovanie účastníkov konania o začatí konania:

V prvostupňovom konaní nie je potrebné upovedomovať o začatí správneho konania toho účastníka, na návrh ktorého bolo správne konanie začaté.

Odvolacie konanie: účastníkov konania musí o začatí odvolacieho konania znovu upovedomiť orgán, ktorý vydal napadnuté rozhodnutie, keďže začaté je dňom dôjdenia odvolania orgánu, ktorý vydal rozhodnutie. Ak to neurobí, musí ich upovedomiť odvolací orgán.

Obnova konania: správny orgán nemusí o začatí konania upovedomovať len vtedy, ak rozhodnutie o obnove konania spojí s novým rozhodnutím vo veci.

Preskúmanie mimo odvolacieho konania: ak správny orgán prijme podnet ako dôvodný, musí sa o začatí upovedomiť hoci aj jediný účastník.

Konanie o proteste prokurátora je začaté dňom, kedy správny orgán urobil voči účastníkovi prvý úkon, spravidla oznámenie, že bol podaný protest prokurátora. O tom musí správny orgán vyrozumieť všetkých účastníkov konania.

Výkon rozhodnutia: upovedomuje sa len účastník, ktorého sa týka výkon rozhodnutia.

Rovnako je správny orgán povinný v týchto konaniach dať možnosť účastníkom vyjadriť sa. Uvedené vyplýva zo základných pravidiel konania (§ 3), ako aj z princípu dobrej správy.

Príloha 1

JUDr. Dušan Šveda
riaditeľ odboru

Postup správního orgánu v případě, kdy je sporné,
zda někdo je účastníkem řízení
— § 14 odst. 1 správního řádu

V praxi často dochází k rozdílnému postupu správních orgánů, je-li sporné, zda určitá osoba je účastníkem řízení.

Vzniká též otázka, jak má správní orgán postupovat v těch případech, kdy určitá osoba uplatňuje, že je účastníkem řízení.

Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád) v § 14 odst. 1 stanoví, že účastníkem řízení je ten, o jehož právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech má být v řízení jednáno nebo jehož práva, právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být rozhodnutím přímo dotčeny; účastníkem řízení je i ten, kdo tvrdí, že může být rozhodnutím ve svých právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech přímo dotčen, a to až do doby, než se prokáže opak.

Znakem účastníka řízení je hmotněprávní poměr občana (organizace) k věci, která je předmětem řízení. Z předpisů hmotného práva vyplývá okruh osob, které jsou nebo se mohou stát nositeli práv a povinností, o nichž správní orgán rozhoduje, nebo jejichž právem chráněné zájmy mohou být rozhodnutím dotčeny.

Na základě těchto předpisů správní orgán, který vede správní řízení, zjišťuje okruh účastníků. Tuto povinnost správních orgánů lze odvodit především z ustanovení § 32 odst. 1 a § 46 spr. řádu, podle nichž rozhodnutí správních orgánů musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci, tedy i okruhu účastníků řízení.

To však neznamená, že správní orgán přizná postavení účastníka řízení jen tomu, o němž se předběžně přesvědčil, že jde o jeho práva, právem chráněné zájmy a povinnosti nebo který může být ve své právní pozici rozhodnutím přímo dotčen. Správní orgán upřesňuje okruh účastníků v průběhu celého řízení. Vyjde-li v průběhu řízení najevo, že někdo, kdo byl považován za účastníka řízení, účastníkem není, vydá o tom správní orgán rozhodnutí podle příslušných ustanovení spr. řádu.

V případě, že správní orgán zjistí další účastníky v průběhu řízení, i když sami práva účastníků neuplatňují, nevydává samostatné rozhodnutí o tom, že se jim přiznává účastensství, ale seznámí je s dosavadním průběhem řízení, provede příslušné úkony a nadále s nimi jedná jako s účastníky řízení.

V zájmu ochrany práv občanů a organizací přiznává správní řád v § 14 odst. 1 postavení účastníka řízení i tomu, kdo tvrdí, že může být rozhodnutím ve svých právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech přímo dotčen, a to až do doby, než se prokáže opak. Jde zpravidla o případy, kdy řízení ve věci bylo již zahájeno a občan nebo organizace do něho dodatečně vstupuje jako účastník. V těchto případech platí tedy presumce účastensství ve správním řízení a správní orgán nemůže toho, kdo tvrdí, že může být rozhodnutím přímo dotčen ve svém právním postavení, jako účastníka opominout, neboť toto postavení je účastníkovi přikázáno zákonem. To znamená, že správní orgán má zákonnou povinnost s těmito občany (organizacemi) jednat jako s účastníky, seznamovat je s podklady pro rozhodnutí, doručovat jim důležité písemnosti, zejm. rozhodnutí, do vlastních rukou atd.

Eventuální opak, tj. že tyto osoby nemohou být rozhodnutím ve svých právech, právem chráněných zájmech nebo povinnostech přímo dotčeny, prokazuje správní orgán ve správním řízení; jeho předmětem je právo občana (organizace) být účastníkem řízení. Dojde-li národní výbor po provedeném řízení k závěru, že občan (organizace) nemůže být rozhodnutím přímo dotčen ve své právní pozici, vydá rozhodnutí, že občan (organizace) účastníkem řízení není. Proti takovému rozhodnutí je přípustné odvolání. Do nabytí právní moci tohoto rozhodnutí musí být občan (organizace) považován za účastníka řízení a správní orgán musí s ním jako s účastníkem nakládat.

